JANNUCCI.

DE DEIPARENTIS
ASSUMPTIONE

BT630
.J3
1884
c.1

008326

DE DEIPARENTIS ASSUMPTIONE

VENDESE
EN LA
LIBRERIA RELIGIOSA
SAN JOSE el REAL No 3
MEXICO

Al sabio y docto
Meritísimo Obispo de León
Ilmo. Sr. D. Emeterio Valverde Tellez;
reconociendo y pidiendo perdón de
sus faltas
dedica esta bella obra su humilde
subdito é hijo
Gabino Chavez Pbro.

FIRMITUDO CATHOLICÆ VERITATIS

DE

PSYCHOSOMATICA DEIPARENTIS ASSUMPTIONE

DISQUISITIO PRIOR

HISTORICO-BIBLICO-SPECULATIVO-POLEMICA

NECNON

HARMONIA CATHOLICI DOGMATIS

DE

PNEUMATOSOMATICA DEIPARENTIS ASSUMPTIONE

DISQUISITIO POSTERIOR

CRITICO-PHILOSOPHICO-THEOLOGICO-DIPLOMATICA

ALPHONSI M. JANNUCCI

SACRÆ THEOLOGIÆ DOCTORIS

UNIVERSIDAD AUTÓNOMA DE NUEVO LEÓN
Capilla Alfonsina
Biblioteca Universitaria

UNIVERSIDAD DE NUEVO LEON
Biblioteca Valverde y Tellez

DESCLÉE, LEFEBVRE & C.ie
VIA MINERVA 45-52
ROMA

FONDO EMETERIO VALVERDE Y TELLEZ

44981

BT630
.J3
1884
c.1

Editor sibi vindicat jus proprietatis

FONDO EMETERIO
VALVERDE Y TELLEZ

EPISTOLA SUPPLEX

AD

D. ALPHONSUM MARIAM DE LIGORIO

INCLYTUM ECCLESIÆ DOCTOREM

ET

EPISCOPUM S. AGATHÆ GOTHORUM

Excellentissime Illustrissime Præsul,

Humilem hanc theologicam lucubrationem, in almæ Theimatris assumptæ laudem tenuiter concinnatam, veritus, erubescens Tuis ipse manibus submitto, ut rudes ingenii mei partus læta benedictione fœcundes, micantique Tui nominis fulgore collustrare quodammodo velis. Tuæ gloriæ celsitudinem venerans, hanc Tibi, qualitercumque sit, disquisitionem non quale debui sed quale potui devotionis et observantiæ argumentum, dare donare dicare lubenti animo pelliceor, quum in Te ferventiores erga Virginem Deiparam charitatis radii semper et ubique coruscaverint, extiterintque præclara facinora; quum cathedrale Templum, nuper a Tuo successore (1) munificentissime restauratum, in quo vivis adhuc et præclarissima stella refulges, assumptæ Virgini sacrum dicatumque sit; quum pneumatosomaticam Deiparentis Assumptionem Te cum Ecclesia veterrimæ Traditionis organon, velut oratione nostra progre-

(1) R.mus et Exc.mus Dominicus Ramaschiello, S. Agathæ Gothorum Antistes (quem Deus in longitudinem dierum sospitet), cum zelus domus Dei comederet eum, adeo rude princeps Templum magnis curis et sumptibus restaurare satégit, ut illud, prouti convenit, præfulgere magno splendore videatur.

008326

diente liquebit, aperte devote constanter tenuisse, scripsisse, tradidisse noscamus.

Hanc elucubrationem benigno lumine contuere, necnon Tuam mihi adjutricem operam confer, ut conglorificare, prout mea patitur tenuitas, queam *illud signum magnum*, magnum natura, magnum gratia, magnum gloria, quod *apparuit in caelo*, tum in cælo triumphantis Ecclesiæ in splendoribus sanctorum Cælicolarum, tum in cælo militantis Ecclesiæ in splendoribus SS. Patrum, Doctorum atque Theologorum omnium; *mulier amicta sole*, nec immerito: quemadmodum quippe sol claritate sua et immutabilitate omnia sidera vincit, ita B. Virgo sui corporis animique claritate et immutabilitate sanctos omnes antecellit; *et luna sub pedibus ejus*, Deiparæ namque mors fuit brevis prope lunæ transitus ante solem micantissimum; *et in capite ejus corona stellarum duodecim* (1), stellarum et non *lapidis pretiosi*, quia corona Virginis est cujusdam superioris ordinis, duodecim quia omnimodæ gloriæ et ideo qua in anima, qua in corpore; in duodecimo sane numero tota perfectio reperitur.

Hanc igitur elucubrationem, utut sit, benigno lumine precor obtestorque suscipias: eo vel magis quod ipsa cohærere propemodum videatur Litteris Encyclicis SS^mi^ nostri Leonis PP. XIII (f. r.) nuper datis, queis præcipiebat Rosarium a fidelibus toto qua late patet orbe recitandum, ut Virgo Deipara quæ toties atque toties societati prope collapsuræ manum munificam porrexit, Dei furorem potenti pietate mulceret, justissimumque de sua manu tolleret vibratum in nostra capita fulmen. Monendum tamen est, in Rosario, hoc mariano Psalterio, magis placere Deiparæ quartum et quintum gloriosa mysteria, suam videlicet Assumptionem et Coronationem, prout ipsa revelavit div. Thomæ cantuariensi Archiepiscopo (2); tum quia hisce prærogativis nunc fruitur in cælo, tum quia memorata mysteria recensentur omnium ipsiusmet Virginis gloriarum complementum et apex.

Verum, heic facere non possum quin paulisper sapiens hoc pontificium calamitatibus nostris remedium scisciter. Ecclesiæ

(1) Apoc. XII, 1.
(2) Cfr. ven. Bernardinum De Bustis in suo *Mariali* part. X, ser. 2 *de Gaudiis Mariæ*, lit. O.

Catholicæ Medico lucubratiunculis hisce meis obviam me ire delector.

Illa quidem cohibenda est persuasio, sacram Politicen de qua Leo XIII tam bene meritus est atque meretur, in mariano Rosario, in assumpta Virgine magnum pro nationibus sus deque positis validumque reperire juvamen. Deus in misericordia dives *sanabiles fecit nationes orbis terrarum* (1). Enimvero *cor regis in manu Domini; quocumque voluerit, inclinabit illud* (2). Ecquisnam vero Domini manum inclinet? quaquaversus ei collibuerit, assumpta Virgo Deipara. Quam ob causam *oculi ancillae*, h. e. fidelis animæ cujuslibet, *in manibus dominae suae*, i. e. Virginis assumptæ perhumiliter semperque respiciunt, *donec misereatur nostri* (3), pro salute populorum suis ipsa manibus manum Dei *mundum pugillo continentem* inclinans. Quare Deus, prouti famosus ille monoceros (4), ob grandia scelera queis inficiuntur Nationes, tam indomitus, tam horribilis, tamque ferox humano generi apparet, ut ejus severitatem nulla vel precum instantia vel sacrificiorum oblatio domare queat, donec tandem in sinu almæ Virginis mansuefactus ligare manus suas et ubilibet inclinare permittit. Ceu Samson nullis precationum armis, nullis potest meritorum nervis expugnari: tantum in gremio sacræ Dalilæ rèclinatus, vinciri se ultro patitur, et valida illa brachia fortesque manus in funes et vincula ponit, ut corda regum quæ illæ manus tenent, pene collapsuræ societatis bono vertere sacra Dalila possit. Et hæc est ratio, ni fallor, quamobrem impius Ecclesiæ desertor Erasmus Rotherodamus tam turpiter Ecclesiam incusaverit, quod Virginem Deiparam cum Filio in manu sua depingat, *quasi semper infantem esse* putaremus (5). Nec satis. Reges atque Nationes *invenerunt puerum* nempe Christum Deum *cum Maria* (6), nec non per Mariam; nam stella quæ illos et illas ad divinum Puerulum adduxit, Mariæ typicam gerebat imaginem (7). Quam ob rem ut modo Reges atque Nationes *invenirent puerum* Jesum,

(1) Sap. I, 14. (2) Prov. XXI, 1. (3) Ps. CXXII, 3.
(4) Utitur hoc exemplo div. Gregorius M. in lib. 31 Moralium.
(5) Vid. Justinum Miechoviensem in Lit. Laur. vol. 2, disc. CCCCXIV, num. III.
(6) Matth. II, 11.
(7) Cfr. Albertum M. in op.: *Biblia Mariana* Evangelium secundum Matth., nn. 6, 7 seqq.

h. e. Ecclesiam quæ *humanitas ejus est* (1), vel *pulcherrima quaedam illius atque salvifica dilatatio* (2), invenire quoque debent cum Maria et per Mariam. Ea propter SS.mus noster Leo PP. XIII, congruas suppetias a B. Virgine petens, *facit oriri* stellam omnimicantem *super bonos* ut illuminentur confirmentur, *et malos* ut revertantur convertantur. Hæc *turbat Herodem*, hæc populos *gaudio magno valde* perfundit. Hujusce stellæ lumen sit aurora veritatis amissæ, sit aurora pacis universæ, sit aurora gaudii sempiterni. Quemadmodum Ecclesia post primos illos tercentum annos non interruptæ persecutionis exibat de sinuosis obscuræ terræ sinibus cum pace plurium sæculorum magis atque magis divinis irradiata fulgoribus ; ita post tercentum hosce postremos annos protestantismi atque tyrannidis in spem erigimur fore, ut de Vaticana Domo summus Ecclesiæ primas erumpat, et, per eum Diplomatia suæ dignitati restituta, lex nationibus, lux barbaris, pax Ecclesiæ redonetur.

Utinam, o beate Præsul Alphonse, assumpta Virgo Deipara, hoc invictum Ecclesiæ Catholicæ propugnaculum, hæc pia Mater humani generis opitulatrix, totum auscultet christianum populum suasione Romani Præsulis ad eam in afflictione clamantem, et tot pœnas, tot ærumnas, tot infortunia quibus premitur, averruncet!! Post victoriam, si Deo placuerit, videre forte poterimus Summum Pontificem Joachim (3), tredecies fortem generosumque Leonem qui suum per *Urim* אורים et

(1) Haec sunt verba div. Athanasii qui docuit lib. *De Incarnat.*, § 21, edit. Maur., Opp. t. I, p. II, p. 887: « Non de Divinitate Christi dicit (Petrus) quod Dominum ipsum et Christum fecerit, sed de *Humanitate ejus quæ est universa Ecclesia*, quæ in ipso dominatur et regna.... » Unde cl.mus Moehler in op. *la Simbolica*, § XXXVI, p. 336, edit. Bibl. Cath.: « La Chiesa visibile è Gesù Cristo, che di continuo si « rinnovella, che in ogni istante ringiovanisce, ed ognora sotto umana sembianza « ricompare fra gli uomini, *è l'Incarnazione permanente del Figliuolo di Dio.*»

(2) Ita Card. Bartholomæus D'Avanzo in ejus *Lettera Pastorale sul Naturalismo moderno e sue perverse conseguenze*, 8 Dicembr. 1865.

(3) Memoratu digna sunt verba Card. Wiseman: « Sebbene è cosa ben cognita che il « Papa al suo avvenimento prende un nuovo nome, giusta l'uso de' suoi predecessori, « non è però tanto generalmente noto che nella firma degli originali delle Bolle ritiene « il suo nome battesimale. Così è che Leone XII continuava a sottoscriversi «Annibale,» « e il papa attuale firma « Giovanni » appiè dei più importanti documenti ecclesiastici. « La firma è questa: « *Placet Joannes.* » *Rimembranze degli ultimi 4 Papi e di Roma a' tempi loro: pag. 144, Milano 1858.* — Joacim vel Joachim fuit Summus Sacerdos qui *cum universis presbyteris suis* (cap. XV, v. 9) liberatricem Judith magnis honoribus prosecutus est.

Tummim תומים (1) pectus exornans, imperiturum decernat honorem erga novam illam fortissimamque Judith, capite tartarei Holophernis obtruncato et virgineo pede contrito, necnon cum corpore *cui Dominus contulit splendorem* (2), æternam festive Bethuliam ingredientem.

Ave, cælestis Incola, Ecclesiæ utriusque, triumphantis et militantis, ornamentum et splendor. Tuæ sapientiæ nitorem valde demiror et meæ impolitæ illabere menti. Tuæ gloriæ celsitudinem veneror et tenuem hunc librum in manus assumptæ Virginis affer in cælis et offer, ut, quemadmodum ea libera fuit a jugi mortis imperio, Ecclesia, devictis erroribus universis, secura Deo serviat libertate; ut, quemadmodum ipsi quoad animam et corpus æterna tranquillitas erit, tot gravida procellis tempora sint sua protectione tranquilla; ut, quemadmodum æternam ego sui corporis vitam mea tenuitate describendam aggredior, æternam ipsa mei animi vitam in libro vitæ sua manu omnitenenti et omnipotenti conscribat.

Ante Te magno provolutus obsequio, Tuam qua cingeris, coronam pulcritudinis, Tuam qua rutilas, coronam de lapide pretioso, Tuam qua frueris, claritatem æternam, mercedem laboris quam reddidit Tibi Deus, perhumili corde deosculor, suppliciter orans, ut mihi famulo Tuo paterna manu de cælo cælorum peramanter benedicas.

Datum Fraxii-Telesiensis (Diœceseos S. Agathæ Gothorum) die 2 Novembris 1883.

Excellentiæ Tuæ Reverendissimæ

Humillimus in Christo Discipulus

ALPH. M. JANNUCCI

SACRÆ THEOLOGIÆ DOCTOR.

(1) Per *Urim* et *Tumim* quæ LXX interpretes verterunt δηλοσις και αληθεια, *manifestatio et veritas*, in Vet. Test. se Deus revelabat Summo Sacerdoti, Lev. VIII, 8: Eccli. XLV, 12. Cfr. Card. Jo. Bapt. Franzelin in op. *De Divina Traditione et Scriptura* th. XXV, pag. 311, Romæ, 1882.

(2) Judith X, 4.

DISQUISITIO PRIOR

HISTORICO-BIBLICO-SPECULATIVO-DIPLOMATICA